

Modum menighetsblad

NR. 5 · 1993 62. ÅRGANG

Portalen inn til «Stillhetens hage» ved Institutt for Sjelesorg, Modum Bad.

Tema i dette nummer:
Bønn og meditasjon

Hverdagsslitasjer

Institutt for Sjelesorg vil gjerne være et institutt for hverdagsslitasjer.

Se s. 2

Øvelse i nærvær

Overlege Arne Austad forteller om kristen meditasjon.

Se s. 3

Bønn på impuls

Karin Sandvand deler sine erfaringer om bønn.

Se s. 7

Lamborghini-frelst forsker

Den milde mandalitt Leif Gunnar Engedal rommer det meste. Møt vår midtsidegutt denne gang.

Se s. 8-10

Vi var der!

Menighetsbladet kjøpte rettighetene til bildene fra menighetsweek-enden på Blestølen. Se alle menneskene, klærne, maten!

Se s. 13

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30
Tlf 32 78 79 00 (sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17

Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen (vikar) Kvartsv.,
3340 Åmot

Tlf. 32 78 46 78
Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETSRÅD

Heggen menighetsråd, formann
Berit Haugerud
Flannum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 73 59

Nykirke menighetsråd, formann
Knut Johnsen

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Snarum menighetsråd, formann
Jorunn Asbjørnhus

Rute 507, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 27 86

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:

Jenny Müller, John S. Andersen
Bente Olsen, Mari Wærsted Axelsen,
Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes

Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt . . .

Bønn - og dårlig samvittighet?

Hadde vi hatt ressurser til å foreta en liten rundspørring blant folk flest i Modum om de noen gang ber til Gud, ville vi kanskje blitt litt overrasket. Langt flere enn de patent kristelige og faste kirkegjengere gjør bruk av bønn i en eller annen form.

Samtidig er bønn noe som mange av oss såkalte kristne har et litt defensivt forhold til. Det er noe vi gjerne skulle ha gjort mer regelmessig, vært flinkere til osv. Vi får i det hele tatt lett dårlig samvittighet med det hele.

Dårlig samvittighet er en viktig drivkraft, og kan bety mye for å få oss til å rette opp ting som er blitt galt. Men en vedvarende dårlig samvittighet blir ofte lite konstruktiv.

Kanskje det kan være lurt å minne seg selv på at bønn først og fremst er "en samtale med Gud". Og da dreier det seg ikke bare om å folde hendene og finne de rette ord. Gud er ikke en passiv instans vi bare skal utøse oss overfor. Det er like viktig å kunne lytte til Gud. Rett og slett være stille. Og slik prøve å høre om Gud har noe å si til oss i bønningen. Da kan det kanskje også bli lettere å snakke til Gud. Ikke bare i form av ord, men kanskje også ganske ordløst. Det viktigste blir å være i Guds nærvær.

I dette nummeret har vi tatt opp bønn som tema. Det er å håpe at de ulike bidragene vi har, kan hjelpe deg på dette området.

berger

Et Modum Bad-nummer?

Det kan kanskje virke som om dette nummeret nesten er blitt et rent Modum Bad-nummer.

Men temaet i dette nummeret er

jo bønn. Og i den sammenheng fant vi det naturlig å presentere Sjelesorginstituttet på Modum Bad. De fleste av oss her i bygda har jo hørt om det, og en del har kanskje jogga forbi på sine runder på "moane". Nå får dere høre litt mer om hva de egentlig driver med der.

I samtaler med to andre på Modum Bad har vi fått utdypet litt om erfaringer med bønn og meditasjon.

Midtsideportrettet denne gang er også av en person som har mange tanker og erfaringer om bønn. Og vi har inntrykk formidlet av to personer som har vært på såkalte "retreat".

Altså et ganske tematisk nummer. Men som alltid er det også denne gang med litt av hvert annet.

God lesing!

berger

Høst-apropos

Høstkaldt, tretthet,
høstdepresjon,
krig i Bosnia,
urolighet i østen, hat.
Hvor er håpet,
vennskapet, omtanken,
har menneskene glemmt
kjærlighetens budskap?
Nei, ikke helt,
vi så det alle i vår TV-rute-
- en ustrakt hånd
til en fiende,
foran Det Hvide Hus,
en Arafat og Rabin
som beseglet avtalen om fred.
Varslet det om begynnende
nytt håp for verden
og menneskene?
Hvilket nytt år det kunne bli
med fred i Jerusalem og Beirut!

Anne Britt

Ord til ettertanke:

Kari B. Bekken,
Åmot.
Sykepleier

Bønn - å være i Guds nærhet

Bønn har mange sider, men først av alt betyr det at vi vender oss mot Gud. Mange synes kanskje det høres enkelt ut å be til Gud som er utenfor en selv, og som på en lettvinnt måte skal gi oss alt vi ber om, eller som skal ordne opp i livet for oss. Bønn er ikke å få enkle løsninger på våre spørsmål eller problemer. Men gjennom bønningen, åpner vi vårt hjerte og kommer i kontakt med den levende Gud, og Herren Jesus Kristus. Vi får være i hans nærhet og dette vil få konsekvenser for oss i det daglige liv.

Bønn kan skje på mange forskjellige måter: Den private bønningen, der vi er alene i stillhet inne eller ute i naturen. Her kan vi komme frem med alt vi har på hjertet, synd i vårt liv der vi trenger Guds tilgivelse, og kraft til å seire over det som er synd i vårt liv. Vi kan komme med sinne, sorg, smerte, glede, takknemlighet og lovsang. Der vi kjenner at vi skal tilgi men ikke klarer det, kan vi be om å bli fylt med Guds Ånd og kjærlighet, slik at vi blir i stand til å tilgi. I Guds nærhet kan vi ikke skjule oss, og det kan være en smertefull prosess når vi må erkjenne sider ved oss selv, som vi må arbeide med. Det er her vi blir helt avhengig av Jesu forsoning på korset, og det er bare i kraft av dette at vi kan komme frem for Den allmektige Gud. Det er kun en mellommann mellom Gud og oss og det er Jesus Kristus. I dag sitter Jesus ved Faderens høyre hånd og går i forbønn for oss.

Når vi legger alle områder av livet vårt frem for Gud i bønn, får dette konsekvenser for de valg og prioriteringer vi gjør. I den personlige bønningen legger vi også frem bønneemner som berører våre mennesker.

Det største bønneemne er at andre mennesker skal bli kjent med Jesus og ta imot han som sin Frelser. Den personlige bønningen er noe alle kan være med om, det er noe vi trenger for vårt fellesskap med Gud, men det er også en viktig tjeneste for Gud. Alt kristent arbeid er avhengig av bønn.

Når det gjelder fellesbønn, vil jeg nevne alle våre kirker og bedehus som hver søndag ber for landet vårt, storting og regjering, de enslige, de som er syke blant oss, krig ute, i verden m.m. Jeg er glad for at jeg bor i et land hvor dette blir praktisert, det er viktig at vi er under Guds beskyttelse og må vi be om at dette ikke blir tatt fra oss.

Når det gjelder bønnesvar, er det ikke alltid ting blir som vi ønsker, men det skjer noe med oss underveis i bønningen. Bønningen gir Gud anledning til å tale til oss og åpenbare sin vilje for oss. Bønn er ikke en plikt, men det er en mulighet Gud har gitt oss til å ha en levende forbindelse med han, og det er Den Hellige Ånd som gjør dette mulig. Den Hellige Ånd er talsmannen som åpenbarer Guds ord, og som gjør Jesus levende for oss. Alle som tror på Jesus har den Hellige Ånd og står da i den nære forbindelse til Gud, som i Bibelen sammenlignes med et far-barn forhold. Vi vet ikke alltid hvordan vi skal be for å be rett, men da står det i Rom. 8,26-27, at Ånden går i forbønn for oss.

Jesus sier i Luk. 11,9: *Be så skal dere få. Let så skal dere finne. Bank på så skal det lukkes opp for dere.*

Kari Bekken

Institutt for Sjelesorg:

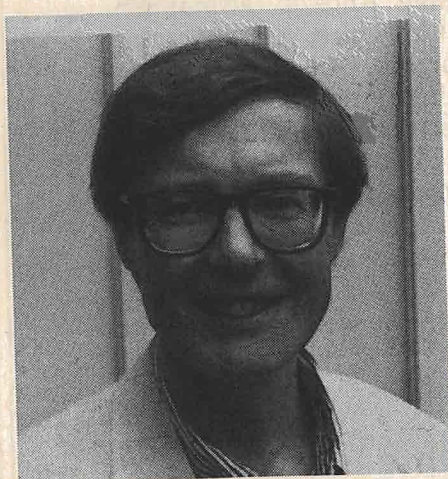
Et medmenneskelig kraftsenter

Tett inntil høyreiste furutrær og med utsyn mot Norefjell ligger to bygninger oppført i teglstein. De står der litt for seg selv ved veis ende, men i gangbar nærhet til Modum Bad. Et dekorativt treskilt på plenen foran forteller at vi nå er kommet til Institutt for Sjelesorg. Inne er det lunt og smakfullt innredet. På veggene henger det malerier utført av Minni Falsen og noen fotografier av blant annet Gordon Johnsen. En aner forbindelseslinjer mellom psykiatri og omsorg for sjelig vel.

Det er instituttstyrer Øyvind Eide som ønsker velkommen. Innledningsvis bemerkes den lune atmosfæren.

- Det er vår filosofi at mennesker gjenvinner psykisk styrke ved å være i vakre omgivelser. Derfor har vi lagt vekt på at det estetiske og trivelige så å si skal kunne gå hånd i hånd.

Tanken bak institusjonen begynte å ta form for omkring femti år siden da Einar Lundby og Gordon Johnsen registrerte en higen etter hjelp fra folk i livskrise. Det kunne være depresjoner, sorg, angst og ekteskapsproblemer som svært få gjorde noe med. Dessuten sett fra et kristent menneskesyn ble folk behandlet på en lite verdig måte i de vanli-

Instituttbestyrer Øyvind Eide

Sjelesorginstituttet.

ge psykiatriske institusjonene. Behandlerne tenkte lite på at det mest istykkerrevne mennesket er et fullverdig menneske med krav om respekt. Og blant kristenfolket turde en ikke snakke om sine psykiske lidelser. Selv den dag i dag henger det vel litt igjen at det å være en kristen, ofte forbindes med vellykket og prektig.

Solborg på Jevnaker var stedet hvor det hele begynte. Midt på seksti-tallet ble Solborg solgt og virksomheten flyttet til Modum. Sommeren 1970 startet de her opp med pastoral - kliniske kurs. Siden har stedet utviklet seg til et betydelig sentrum for sjelesorg, ikke minst takket være Per Frick Høydal. I tillegg tilbys også studie - og rekreasjonsopphold. Instituttet har også en avtale med

KUF (Kirke, utdannings - og forskningsdepartementet) der en forplikter seg til å drive forskning på høyt kvalifisert nivå.

For oss som betrakter sjelesorg fra hverdagens sidelinje, er dette begrepet litt fremmed og kanskje mystisk. Øyvind Eide smiler lunt til bemerkningen.

- Du vet prester og diakoner har drevet med sjelesorg helt siden de første kristne. Det gir oss omtrent en to-tusen årig tradisjon å bygge på, men det var først etter siste verdenskrig at vi hentet inn kunnskap fra psykologien.

Sjelesorg er en kirkens førstelinjetjeneste for mennesker med livsproblemer. Gjennom samtaler om det som er tungt å bære, leter vi etter årsaker. Da kan også Guds

FAKTA OM INSTITUTT FOR SJELESORG (Dr. Einar Lundbys stiftelse):

- Stiftelsen er en selvstendig juridisk enhet innen Det kristne hvilehjem og Nervesanatorium opprettet i 1975.
- Instituttets formål er å fremme den kristne sjelesorg ved å gi prester, familierådgivere og andre videreutdanning.
- Det drives også forskning innenfor grensefeltet mellom teologi, psykologi og sjelesorgs/psykoterapi.
- Antall kursdeltakere er maksimum 30 stykker.
- Finansiering gjennom deltakeravgift, forskjellige gaver og kirkeofringer

ord, bønn og skriftemål inngå som terapeutiske virkemidler. Bildelig sagt blir da sjelesorg å lese det menneskelige dokument – tolke lidelsens språk – og forstå og forholde seg til det.

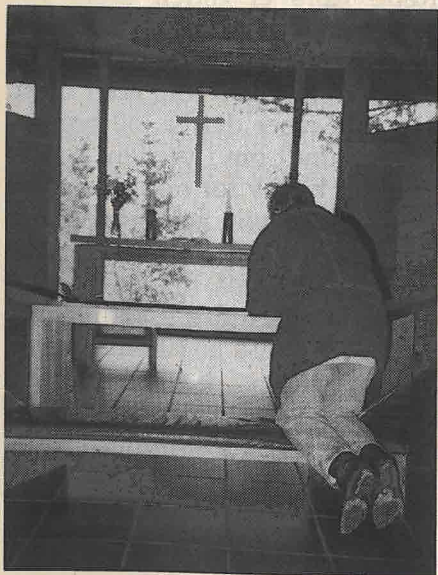
Dette er hverken mystisk eller sykkelig. Det er problemer de fleste av oss blir stilt overfor i løpet av livet. Vi kunne like godt kalle det for hverdagsslitasje. Noen kommer fordi de er oppe i en livskrise og strever med trosspørsmål som mål og mening. Kristenlivet har stoppet opp. Her er også mennesker med sorg, eller de har gjennomgått en skilsmisse. Det kan også være konfliktsituasjoner i arbeidslivet. Helsefarlige sjefer forekommer. En annen gruppe mennesker kommer hit for å finne ro og hvile og bruke tilbudet til å bearbejde hverdagen sin.

Mange kan hjelpes med enkle midler dersom de kommer før det blir for vrient. Tenk deg om for eksempel prestene i kirken vår kunne avslutte vielsessamtalen med å si:

- Skulle noe gå gale, så stikk innom.

Sjelesorgsinstituttet vil gjerne ha en åpen dør mot nærmiljøet. I den forbindelse forteller Eide at de har planer om å invitere grupper fra bygda til kveldssamlinger på instituttet for å informere og vise fram stedet.

JohnSA

Kristen meditasjon:

Det handler egentlig om å slippe taket ...

Arne Austad har selv praktisert kristen dypmeditasjon over lang tid og har bl.a. holdt innføringskurs i meditasjon for personalet ved Modum Bads Nervesanatorium, der han for tiden arbeider som overlege.

Hva er meditasjon?

- En mann med lang erfaring i meditasjon ble spurt om hvordan han kunne være så rolig og avspent midt oppe i det daglige press. Han svarte: «Når jeg står, så står jeg, når jeg sitter, så sitter jeg, når jeg spiser, så spiser jeg, og når jeg taler, så taler jeg.» De som hadde spurt han, sa: «Det gjør da vi også. Du gjør vel noe mer?» Men mannen gjentok hva han hadde sagt. Igjen sa folket: «Men det gjør da vi også!» Men da sa han til dem: «Nei! For når dere sitter, står dere allerede, når dere løper, er dere allerede framme, og når dere spiser er dere allerede ferdige».

Meditasjon er øvelse i oppmerksomhet, åpenhet, nærvær. Ordet er en fellesbetegnelse for en rekke metoder, alle med religiøs opprinnelse, som har til hensikt å bringe sinnet til samling og ro.

Hva er kristen meditasjon?

- Kristen meditasjon vil si at Kristus står i sentrum for meditasjonen. «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten gjennom meg.» Ethvert menneske kan gjennom meditasjon få en Gudsopplevelse, som beskrives med ulike ord, alt etter hvilken religiøs tradisjon en går ut fra. Men bare kristendommen kjenner Gud som person, gjennom Jesus Kristus. Kristen meditasjon blir derfor et personlig møte med Kristus.

I Kirken finnes ulike meditasjonstradisjoner, fra indre fordypning, konsentrasjon, betraktning av et bibelord, slik som Jesusmeditasjon på Sandom, til «objektløs» meditasjon eller kontemplasjon i katolsk tradisjon, også kalt kristen dypmeditasjon. Det er den siste meditasjonsformen jeg kjenner.

Kristen dypmeditasjon er synonymt med indre bønn eller stille bønn. Den vokser fram av den meditative betraktningen av bibelordet. Man lever seg inn i teksten og forestiller seg hvordan Jesus virket og talte som menneske.

Den svenske karmelpater Wilfrid Stinissen har skrevet en bok om kristen dypmeditasjon.

Han skriver: «Så småningom väcks emmelertid ett behov att tyst och stilla vara hos honom, i en enkel kärleksfull uppmärksamhet. Herrens mänskliga gestalt kommer därvid mer att hamna i bakgrunden för att ge rum för en djupare form av närvaro, där han blir till Kyrios (Herre), den som genomtränger och genomströmmar allting.»

En nybegynner anbefales imidlertid å starte med «objektmeditasjon», dvs. aktiv meditasjon med utgangspunkt i et skriftsted, hvor en tenker på og taler til Gud, som om han er levende tilstede i rommet.

Så skjer etterhvert det samme som ved et dypt og nært vennskap: En trenger ikke lenger si så mye og det er godt å være stille sammen, uten ord. Vennskapet har nådd et dyp som ikke kan uttrykkes gjennom ord. Mine indre bilder og forestillinger om Gud, Gud som objekt, blir fjernere. Det er godt å være stille hos Gud uten å tenke eller tale, bare hvile i Guds kjærlighet og la seg

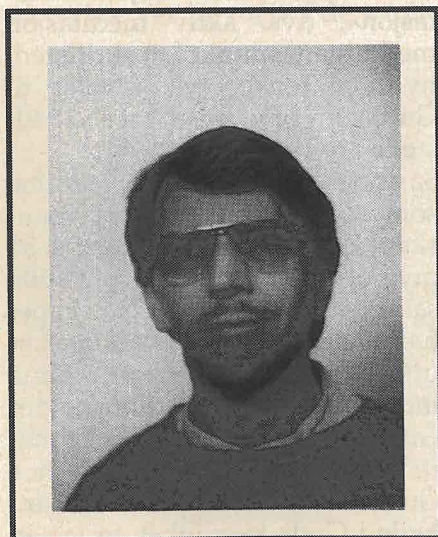
forts. s. 6

gjennomstrømme av hans nåde. Hovedvekten ligger ikke på min kjærlighet til Gud. Det er Guds kjærlighet til mennesket som får komme først. Jeg kan bare passivt ta i mot.

Kristen dypmeditasjon er å la seg elske av Gud, ganske enkelt ta i mot, uten at tanker, tvil eller «fine ord» får gjøre det vanskelig. Det handler egentlig om å våge å slippe «taket» i egne tanker, trosforestillinger eller tvil, og overgi seg fullstendig i Guds hender. I total åpenhet og hengivelse; som et tillitsfullt barn i fars eller mors armer.

Hvordan kan man lære seg kristen meditasjon?

- Kroppen har en viktig plass i meditasjon. Kropp og sjel er en enhet. En kan ikke bli stille og konsentrert om Guds nærvær med en urolig eller sammensunken kropp. En stabil sittestilling med kroppen i ro fremmer stillhet og indre samling. Fra Østen kjenner vi lotusstillingen fra alle Buddha-statuenne: Korslagte ben med høyre fot på venstre lår og omvendt, og kroppen rak i loddrett balanse. Denne stillingen kjennes fremmed og er fysisk krevende for de fleste av oss. Fra kristen meditasjonstradisjon har vi den såkalte diamantstillingen hvor en sitter på helene eller på en lav, fast pute mellom bena. Det er samtidig både en knelestil-

Arne Austad

ling og en sittestilling, hvor knær og sete blir en stabil basis for den opprette kroppen, som hviler i sin egen tyngde, uten å synke sammen. Armene hviler mot lårene og hendene kan være foldet eller hvile i hverandre med tommel mot tommel. Blikket skal ikke fikseres men hvile mot gulvet ca. 1,5 m fremfor oss. Personlig bruker jeg alltid ha et lys tent i nærheten, som symbol på Kristi nærvær.

Et viktig poeng med denne opprette sittestillingen er at den fremmer en fri og dypere pust, som er en viktig fysisk forutsetning for ro og hvile. På nynorsk brukes ordene ande og andedrag, som viser til en dypere betydning av pusten: Ande = Ånd. I bibelen brukes ordet i en slik utvidet betydning.

Å meditere med oppmerksomheten vendt mot pusten, slik som i Zentradisjonen, gir en dypere opplevelse av pustens symbolikk. Når du pusten ut, overgir du deg og dine bekymringer i Guds hender. Etter utånding følger en kort pause hvor kroppen er fullstendig passiv, og venter til innåndingen kommer helt av seg selv. Ved innånding fylles du av nytt liv. Slik kan dødens og oppstandelsens mysterium oppleves i pusterytmen, som er selve livsrytmen i kroppen. Skjematisk kan det fremstilles slik:

Pust	Kropp	Sjel	Ånd
Ut	Spenne av	Overgi seg	Bort fra meg
	Synke ned	Hengi seg	Hen til deg
Pause	Forenes	Oppgi seg	Helt i deg
Inn	Fornyes	Gjenfinne seg	Ny fra deg

Men hvorfor ikke like godt sitte litt tilbake i en god stol? Da ville vel de fleste av oss synke inn i dagdrømmeri eller slumre hen. Slik hjelper stillingen oss til å holde oss våkne og oppmerksomme.

Så er det bare for oss å begynne å meditere?

- Meditasjon i den formen jeg har beskrevet høres kanskje enkelt ut, men krever lang trening. De fles-

te nybegynnere opplever en rad med forstyrrende hindringer: Spenninger og smerter i kroppen, uro og bekymringer som en ikke klarer å slippe, forstyrrende tanker og fantasier eller tung døsigheit. Meditasjonsstunden kan snarere kjennes ubehagelig, og en finner gjerne påskudd og unnskyldninger for å slippe. Skal meditasjon få betydning utover øyeblikket, kreves daglig øvelse, helst minst 20 minutter. Det er en fordel å sette av en fast tid på dagen som inngår som en selvfølgelig del av dagsrytmen.

Målet er å kunne ta med seg den sinnsro ut i hverdagen og daglig øve seg i en meditatív livsholdning hvor en hviler i øyeblikket: «Når jeg står, så står jeg, når jeg sitter, så sitter jeg, når jeg spiser, så spiser jeg».

For en kristen kan meditasjon være en god hjelpemetode til konsentrert bønn og bibellesning: «Når jeg ber, så ber jeg, når jeg leser Bibel, så leser jeg». Selv om en ikke praktiserer en spesiell metode, kan bønn og bibellesning med fordel innledes med en øvelse i å bli stille.

Bente

TV-aksjon søndag 14. november

Røde Kors er tildelt årets TV-aksjon med formål å hjelpe verdens krigsofre. I kriger er det sivilbefolkningen som lider mest. For tida raser det ca. 30 borgerkriger rundt om i verden, og det er akutt behov for nødhjelp. Noe av midlene vil også gå til mer langsiktige tiltak i land som prøver å komme på fote igjen etter mangeårige indre stridigheter. Og noe vil også gå til omsorgsarbeid i Norge, blant annet til "Barns og unges kontakttelefon". Vi håper alle i Modum vil være med på å støtte opp om årets innsamling.

- Hvis vi tror at Gud møter oss, kan det ikke bli kjedelig å be!

Det er torsdag kveld i Olavskirken. Kveldsgudstjenesten er slutt og stillheten fyller kirkerommet. Jeg setter meg ned ved siden av Karin Sandvand. Vi skal samtale om bønn.

- Men først må vi be, sier Karin. Hun ber om at Gud må få være i fokus. Så flytter hun stolen slik at vi kan se hverandre bedre. Det gnistrer av liv i de brune øynene. Hadde det ikke vært for sørlandsdialekten, ville jeg trodd hun var sydlandsk. Vital og impulsiv er hun med et sterkt og levende engasjement. Egentlig ikke det jeg forbinder med et bønnemenneske. Dessuten har hun tre barn og en travelt opptatt mann.

«Bønn er blitt motoren i meg»

- Hvordan klarer du å tilbringe mye tid i bønn, undres jeg.
- Jeg er heldig. Egentlig oppdaget jeg hvor fantastisk bønn er i en livskrise. Lengselen etter Gud ble tent. Bønn er siden blitt motoren i meg.

- Ber du uansett hvordan du har det?

- For meg er bønn et tilbud, en glede og et privilegium. Det ville være slitsomt å be hvis det var et krav. Privilegiet er å trå nær Gud og bli kjent med ham.

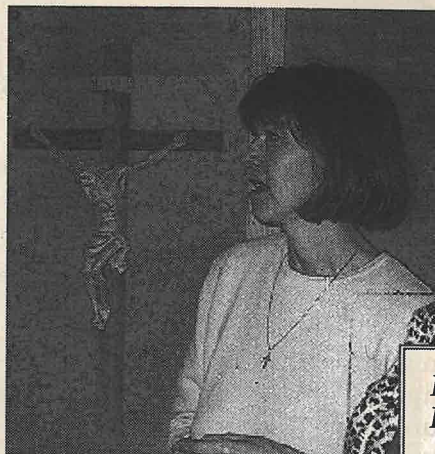
- Hvordan får du konsentret deg?

- Jeg er hjemmeværende og har dermed mulighet til stillhet hver dag, så kort eller lenge jeg vil.

- Men trengs det ikke en god porsjon selvdisiplin, lurer jeg på. Av erfaring vet jeg at jeg aldri er mer opptatt enn når jeg arbeider hjemme.

- Faktisk så liker jeg å be, så ofte bruker jeg den beste tida på dagen til det! Karin virker overbevisende.

- Selvfølgelig trengs det konsentrasjon. Det finnes nok av indre

Karin Sandvand bor på Modum Bad. Hun trives godt i Olavskirken.

og ytre forstyrrelser. Telefonen ringer eller du kommer på noe du må ha ordnet. Da kan det være greit med ei notisblokk å notere i, så en ikke sporer av.

- Hvordan ber du?

- Jeg er avhengig av et system når jeg ber, en slags åndelig oppvarming om du vil. Jeg gir meg lov til å være svak, ærlig og oppriktig. Ikke tenke formuleringer, men stille meg inn og kjenne Guds nærvær. Den korteste bønningen min er faktisk "Å Gud, å Gud, å Gud!" ler Karin.

«Åndelig oppvarming»

- Det er viktig for meg å være den som mottar. Jeg åpner for bønningen som et sted der jeg hviler, ja puster inn Guds varme og helbredende kraft. Jeg trenger mye av den biten, å få tak i Guds gode tanker for mitt liv.

- Bruker du bønneliste når du ber?

- Nei, jeg ber på impuls, eller kanskje du kan kalle det "minnelse". Etter "oppvarmingen" åpner jeg meg helt og lar Ånden være min veileder. Den delen er gjerne utadrettet. Enhver må finne sin "form", tror jeg.

- Hvilke løfter er knyttet til bønn?

- Be, så skal dere få, sier Jesus, så deres glede kan være fullkommen (Joh.16.24) Når vi ber, handler Gud. Det er ikke avhengig av oss og vår oppriktighet. Bønn er

retning mot Gud, det kaller jeg tro.

- Hvordan opplever du bønnesvar?

- Noen ganger kan jeg bli fylt av en glede eller fred, og da vet jeg at svar er underveis. Men som regel ser jeg svaret i en prosess.

«Be konkret nok»

Det bør ikke gå lang tid mellom hver gang vi får bønnesvar! Ingenting kan gi en mer fullkommen glede. Utfordringen blir bare å be konkret nok, så vi oppdager svaret.

- Er bønnefelleskap viktig for deg?

- Ja, jeg har alltid vært med i bønnegrupper. Jeg vil anbefale alle å sørge for å ha noen å be sammen med. Da er det lettere å konsentrere seg.

- Hva med forbønn?

- Jeg har både fått mye forbønn og bedt mye for andre. Det er blitt en måte å vise omsorg på. "Bær hverandres byrder og oppfyll på den måte Kristi lov", står det i Bibelen. Vi ville ha vunnet mye ved å være mer åpne for hverandre i bønnefelleskapene. Det tar tid å være forbeder, men for meg er det blitt et kall til tjeneste. Og Gud kaller oss ikke til noe uten å utruste oss!

- Tror du det er mulig for alle å få et rikt bønneliv?

- Ja, jeg ser ikke på meg selv som spesiell i så måte. Hvis vi tror at en allmektig Gud møter oss, kan det ikke bli kjedelig å be. Nettopp det gir meg perspektiver et "plan opp". All bønn begynner hos Gud. "Smak og kjenn at Herren er god!" Jeg har erfart det og vil stadig ha mer.

Jenny

Leif Gunnar Engedal, om livet, dyre biler, tro og bønn:

- Så synger jeg et salmevers. Og om-trent akkurat da koker kaffevannet...

Egentlig en trøstesløs høsttrist onsdag morgen med yr og tåke. Men de sterke gulrøde farger skaper en god kontrast til alt det grå. Utenfor "Prinds Carl" på Modum Bad, med det imponerende skiltet "Forskningsinstituttet", er det tomt og stille et par minutter.

Så ankommer Leif Gunnar Engedal kontoret pr. sykkel. En gammel DBS Winner treningsracer. Tekstil-trådene flagrer ut gjennom sidene på bakdekket.

- Det er utrolig det holder. Det har sett ut slik i et par år nå.

Ingen eksklusiv ekstravaganse i det transportmessige for hr. Engedal. Gammel sykkel og Toyota kassebil er det firebarnsfaren har ansett som fornuftigst. Men drømmen hans ligger på et annet nivå: blank i blikket og med kledelig beskjemmelse innrømmer han at toppen måtte være å kunne suse ned gjennom Europa til Italia i en Lamborghini Diablo.

Noe mer diabolisk enn dette greier vi da heller ikke å oppspore hos Leif Gunnar i intervjuet med ham oppe på kontoret hans. Ikke en gang det at han har klemmt Miss Universe. Men den begivenhet holder han da også kledelig skjult helt til slutten på samtalen. (Så nå kan dere være spente, kjære lesere!)

«Vi var alltid ute og løp.»

«Leif Gunnar Engedal. Institutt-lektor på Sjelesorg- instituttet på Modum Bad. Nå med forsknings- permisjon for å fullføre et doktor- gradsarbeid i grenselandet mel- lom teologi og psykologi. Med hovedfag både i kristendom og

pedagogikk i bønn. Man kan definitivt miste bakkekontakten av mindre. Men ikke Leif Gunnar. Han er like mye seg sjøl enten han flanerer blant verdens- toppene på internasjonale forsk- ningskonferanser, eller bygger hytte oppi et tre sammen med unga sine. Akkurat nå er han for- resten mest opptatt av om han har kommet i god nok form til å løpe under 50 min. på Furumomila.

«Jeg ville heller ha løpt maraton enn å ha gått på en talerstol.»

Undertegnede første opplevelse av Leif Gunnar var for snart 10 år siden, på en nyttårsnatt-messe i Olavskirken.

En unnselig, litt lavmælt og monoton ukjent sørlending. Javel, nok en preken til å sovne av, var første innskyttelse. Men så trengte plutselig ordene gjennom: velformulerte, overraskende,- med stor dybde, belesthet og selverkjennelse. Dette var noe helt annet enn vanlig åndelig preken-fast-food!

Så sitter vi da med ham på hans spartanske kontor. Leif Gunnar setter over vannkjelen ute på kjøkkenet, og vi er i gang. Etter 2-3 min. stopper han opp litt og spør om vi også kan høre kaffevannet koke. Gjennom to lukkede dører. Det kan han. Han er altså ikke bare uvanlig musikalsk (en meget habil trombonist med mye solo-oppgaver, samt stadig organistvikar i kirkene), han har sågar absolutt gehør for kaffevann! Intet greier å forundre oss lenger med denne gutten. Ikke en gang det at han har klemmt Miss Universe. (Men mer om akkurat det seinere.)

Sørlending, sa vi. Så absolutt. Hjemme-født i Mandal som nr.2 med tre søstre. Ett år gammel til Stavanger. Tilbake til Mandal som 10 åring.

«Jeg er jo også på mange måter en 68'er.»

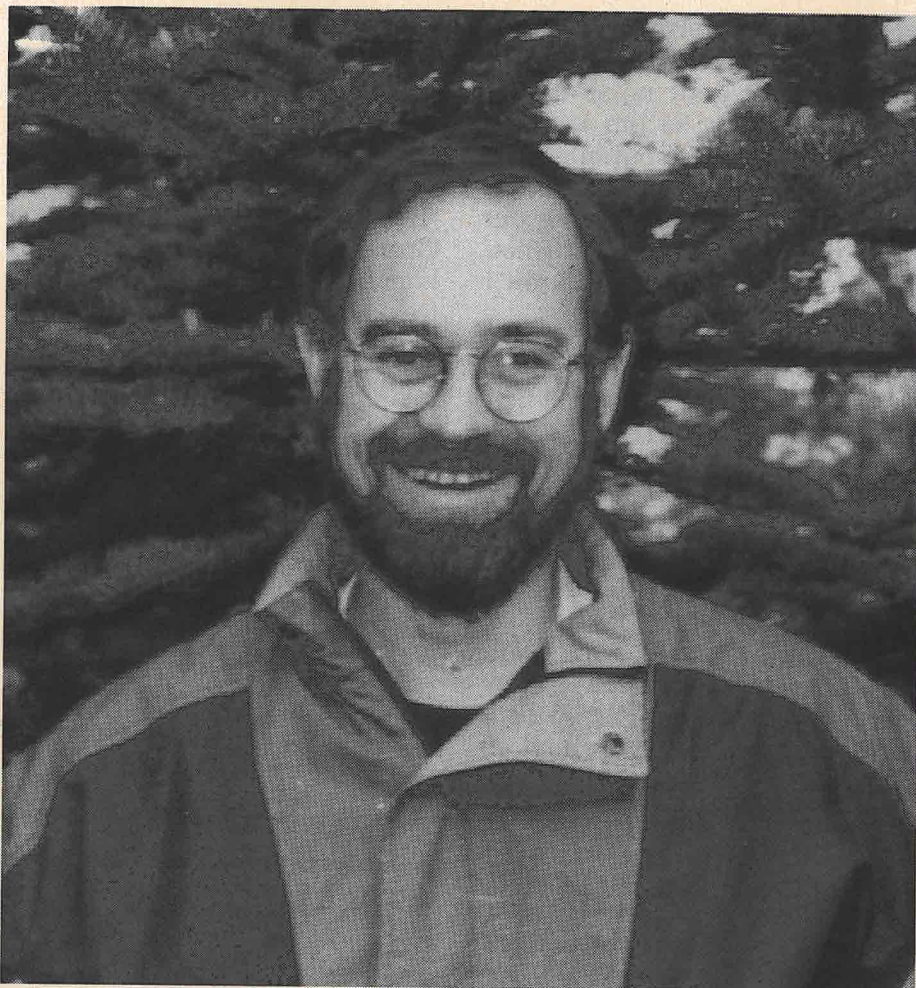
- Jeg var nok mye beskjeden og innadventd, og ville helst gjemme meg når det kom fremmede.

Men ute var han en av gutta. Det var mye slåssing for å finne plas- sen sin i systemet. Og så var de alltid "ute og løp". Etter hvert i mer idrettslige former: friidrett, fotball og håndball. Og litt seinere: tennis. Det ble en stor sport i Mandal, og den unge, lovende Leif Gunnar var Sørlandsmester tre ganger.

Artium ble det på gutten. Og bare det var sterkt nok i en fami- lie av småbønder og håndverke- re. Før ham var det bare ei kusine som hadde gått så langt i utdan- ning i hele slekta. Etter ett år som framhaldsskolelærer i ei lita bygd i indre Agder ble det lærerskole i Kristiansand, og så etter hvert hovedfag både i kristendom og pedagogikk, og grunnfag i psy- kologi. I 7 år var han lærer på Menighetsfakultetet, og det var i denne perioden han havnet i Modum. Kona Mari (de ble gift i 1979) fikk jobb på skolen på Modum Bad i 1982, og de flyttet hit. Fra 1985 fikk Leif Gunnar fast jobb på Sjelesorginstituttet.

«Det å være far er utrolig sterkt og vakkert.»

- I Oslo ble det et ensidig retta akademisk miljø. Her ute fikk jeg anledning til å kombinere teolo-

Leif Gunnar Engedal

gien med det praktiske sjelesorgarbeidet. Dessuten var det nydelig å få flytte ut av byen.

Og her har de blitt, og etter hvert fått 4 barn, to gutter og to jenter fra 11 til 3.

- Veit du hva? Det å være far er utrolig sterkt og vakkert, og samtidig utfordrende og vanskelig. Det er livsfornyende krefter i det, men det er heller ingen som kan utfordre meg så sterkt følelsesmessig som de. Jeg liker godt å leike og tøyse og vase med dem, jeg har anlegg for det, tror jeg. Og så betyr det mye for meg å kunne ha tid til å be kveldsbønn sammen med dem. Ikke bare faste bønner, men å snakke med Gud om det som har hendt i dag.

«Jeg skjønner ikke at en kan tro uten å tvile.»

- Du har selv vokst opp i et kristent hjem?

- Ja jeg vokste opp på bedehuset i Mandal. 15 år gammel hadde jeg en form for omvendelsesopplevelse, - jeg "tok et bevisst standpunkt" som det het. Men det var for skummelt å tone flagg om det på skolen. Så kom det en ungdomsklubb med et godt miljø hvor jeg var mye med. Men jeg var ingen leder, jeg ville heller ha løpt en maraton enn å ha gått på en talerstol. Jeg var nok ganske innadvendt og grublende i denne tida. Gira meg inn mot mystikk, lånte bøker om det på biblioteket, og fikk et sterkt ideal om å være rolig, stabil og distansert. På lærerskolen kom jeg med i skolelagsbevegelsen, og lærte mye på lederkursene der.

- Har du aldri tvilt?

- Tvilt, jo! Jeg skjønner ikke at en kan tro uten å tvile. Troen overskrider jo det vanskelige, og går inn i det umulige. For meg er det et under å tro på Jesus Kristus. Og anfektelser hører med til tro-

ens vesen. Ikke sånn intellektuell tvil som syns det er stas med seg selv. Men anfektelser, f.eks. i troens møte med verden. Jeg var 1/2 år i Afrika under Sahel-tørken og opplevde det djevelske i nærkontakt med nød og død. Eller i vår verden, når et lite barn får livet ødelagt på grunn av overgrep fra voksne. Jeg greier ikke, og ønsker ikke, å komme bort fra de anfektelser som kommer i forlengelse av dette.

«Å be er å tie, og bli ved med å tie, til den bedende hører Gud.»

- Hva betyr bønn for deg?

- Mye. Bønn er jo den måten som troen lever i vår egen kropp, vår egen bevissthet. Det å folde hendene og bruke ord, er jo bare ett mulig uttrykk for bønn. Men bønn går også hinsides språket. Søren Kierkegaard har sagt at å be er å tie, og bli ved med å tie, til den bedende hører Gud. For meg er bønn en måte å hente inn i mine egne bekymringer og gleder den virkelighet som er sannest i livet. Jeg er egentlig heldig, for jeg har mulighet for et lite morgenrituale når jeg kommer på jobb, etter at alt med unger og sånn er ordna. Da setter jeg meg i denne stolen, etter å ha satt over kaffevannet, leser et lite bibelvers, og sitter i stillhet og samler meg. Så synger jeg et salmevers. Og omtrent akkurat da koker kaffevannet.

Kanskje ikke så rart han har utviklet et så godt kaffevanngehør.

- Er du fortsatt mye av en mystiker?

- En kjent katolsk teolog har sagt at det neste århundres kristne vil være en mystiker, eller ikke i det hele tatt. Jo, jeg er nok fortsatt opptatt av å utvikle mitt indre liv, men ikke som det gamle pietistiske idealet. Og følelseslivet mitt svinger jo langt mer enn det gamle stoiske idealet jeg var opptatt av i gymnastida. Men problemet

forts. s. 10

med fromhetslivet er at det stenger verden ute.

Det er viktig både med bønneliv og et utadrettet blikk mot problemene i dag. Jeg er jo også på mange måter en 68'er, og denne bevisstheten ble virkelig forsterket da jeg var i Afrika. Engasjementet for jorda, det materielle, er jo substansen i kristentroen. Det er viktig å være med i kamp mot alt som ødelegger og truer skaperverket.

Selv har Leif Gunnar vært aktiv både i Amnesty og Nei til atomvåpen her lokalt. Men med 4 unger er det sterke begrensninger på tid, og han håper å kunne legge inn mer etter hvert.

- Hva gjør hr. Engedal når han en gang i blant virkelig skal slappe av?

- På veg til hytta elsker jeg å stoppe ved en bensinstasjon og få med meg ett godt norsk og ett tysk bilblad. Og så om kvelden stappe pipa og lese om biler. Før kunne jeg alt om sylindere og motorvolum. Og så synes jeg det er godt å trimme, eller gå i fjellet. Eller lese lyrikk. Den har kraft i seg til å si viktige ting.

«Det var et kort og intenst møte med en tiltrekkende ung kvinne.»

- Men historien om Miss Universe, Leif Gunnar, den slipper du ikke unna.

- Det var på flyplassen i New York, på min første USA-tur i 1990. Jeg reiste sammen med en

forkjølet Arne Børresen, og vi var på jakt etter noe medisin til ham. Og tvers over en storkiosk der roper Arne: "Æ're ittno nasadråper hær'a?" Hvorpå en blid trønderjente-stemme kommenterer: "E'de norrmeinn her?" Mona Grut kan du skjønne. Det ble et kort og intenst møte med en tiltrekkende ung kvinne. Og vi kunne selvfølgelig ikke skilles uten en klem. Jeg ringte andpusten hjem etterpå.

Andpustenhet eller ikke den gang: det som teller mest for Leif Gunnar akkurat nå er om han kommer under 50 min. på Furumomila. Vi skal love å holde leserne orientert.

berger og mari

Bønn, Lia-sanger og kortspill

- Det er helt herlig å være der!

17 år gamle Ingeborg Altern Darum er ikke i tvil når det gjelder retreat-senteret Lia Gård.

Vanligvis forbinder vi slike retreat-sentre med alvorlige voksne som søker stillhet og meditasjon. Men til Lia Gård kommer de i alle aldre, kan Ingeborg fortelle.

- Vi har noen fellessamlinger for alle aldersgrupper. Men mye er også for de voksne for seg, barna for seg og ungdommene for seg.

Ingeborg har vært der mest på påskesamlinger, i alt fem ganger hittil. Første gang var hun bare 6 år gammel.

Lia Gård ligger litt opp for Koppang i Østerdal, og drives av ekteparet Ingeborg og Sigmund Bøe. Den tidligere gården er bygd om med spisesal og soverom i låven og kapell på stabburret.

- Hva gjør dere egentlig på en vanlig dag?

- Vi starter opp med fellessamlinger om morgenen, hvor vi sitter i sirkel i det lille kapellet. Vi synger mye sammen, sånne helt spesielle Lia-sanger, leser i Bibelen, har en liten andakt, og har stille bønn. Men du veit, helt stille blir det ikke på grunn av alle småungene. Om formiddagen deler vi oss ofte i aldersgrupper. I ungdomsgruppa har vi lest mye litteratur sammen, og laget forskjellige ting. Vi har også god tid til å gå turer.

- Og i fritida?

- Da spiller vi ungdommene alltid kort!

- Noen spesielle opplevelser?

- Turene opp til ei gammel tømmerkoie i skauen hvor Sigmund fyrer opp den gamle vedovnen og steiker pannekaker. Og så er det ganske spesielt å være med på "stille måltider". En gang i blant kan vi ha det på kvelden etter at de minste er lagt. Da spil-

Ingeborg Altern Darum

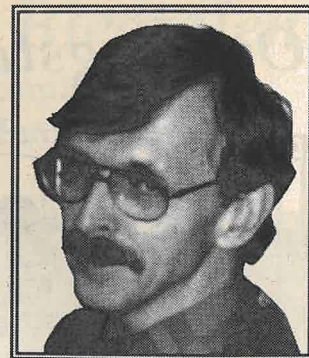
les det klassisk musikk, og vi snakker ikke til hverandre.

- Hva gjør at du stadig vender tilbake dit?

- Kanskje det at jeg føler meg sånn godtatt der med en gang. Du veit, ofte føler en seg litt annerledes i mange sammenhenger når en er kristen. Men på Lia kan jeg virkelig slappe av og ha det godt. Det er noe helt spesielt med miljøet der!

berger

Midt i hverdagen

Helge Gutuen,
rektor, Vikersund

Noen dager i Stillhetens hus

Jeg sitter her og tenker tilbake på de gangene jeg har vært på retreat. Retreat? Hva er nå det? Ja, jeg synes ikke det er rart om noen spør. Retreat er å trekke seg tilbake til et stille sted for å få kraft til å leve i de hverdagene som kommer.

«Kom med til et ensomt sted hvor vi kan være alene, og hvil litt,» sa Jesus. Noen ganger føler jeg at jeg har tatt ham på ordet. Det finnes noen retreat-steder i landet vårt. Selv har jeg reist flere ganger til Tomasgården på Kornsjø, bare et steinkast fra svenskegrensa. Et retreatopphold kan vare fra et par dager til en snau uke. Det som preger en retreat er stillheten og ordningen med faste tider for gudstjeneste, bønn og Jesus-meditasjon. Du får bo i stillhetens hus, og måltidene inntas i samlingshuset i stillhet,

bare ledsaget av flott musikk. Ikke snakke ved måltidene? Det høres fælt ut, har noen sagt til meg. Men i vår tid med så mye mas og overflødige ord, er det av og til befriende å slippe å underholde sidemannen ved å finne på noe å snakke om. I stedet får en på retreat la stemningen av bønn og lovsang fortsette å prege ens sinn, ja, for en kommer rett fra kapellet til måltidene. Det finnes muligheter for å prate også. Og de mulighetene blir benyttet, for det finnes nemlig tider på dagen da en kan gjøre hva en vil. På retreat har jeg truffet mange spennende mennesker.

Men en reiser ikke på retreat for å treffe mennesker. Selv synes jeg at jeg vanligvis har så mye med mennesker å gjøre at det er godt å komme inn i stillheten. I en travel hverdag kan det også bli til at en

braker liten tid på Bibellesing og bønn. På retreat er det dette som er hovedsaken.

Jesusmeditasjon er noe jeg for første gang opplevde på retreat. Og Jesus-meditasjon har en hver dag på en slik opphold. I Jesus meditasjonen får en leve seg inn i situasjonsbilder i Jesu liv. Vi forsøker å se ham, lytte til ham og leve oss inn i atmosfæren i hans nærhet. Gjennom Jesus meditasjon synes jeg at jeg har fått et mer ekte Jesusbilde. På retreat er det også tilbud om sjelesorg om en føler for det. Og så er det rikelig anledning til fysisk aktivitet. På Tomasgården kan en ro eller padle på den stille Kornsjøen. Eller en kan gå turer i fine skogområder. Et opphold på retreat er ikke dyrt, så det er noe flere bør kunne se.

Helge Gutuen

Menighetsrådsvalg

Valget er avgjort når bladet kommer ut. Vi gjengir likevel kandidatens navn og takker for at de var villige til å stå på valgliste. Vi ønsker de nye menighetsrådene lykke til med arbeidet.

Heggen:

Jon Grøterud, Drolsum
Aud Hagen, Øst-Modum
Ole Gunnar Andreassen, Geithus
Olav Finsrud, Torsby
Anne Signe Piros, Modum Bad
Lise Lotte Hovde, Geithus
Marit Maaleng, Vikersund
Ingrid Dyrnes, Frydenberg
Helga Albrigtsen, Geithus
Aslaug Jahren, Vikersund
Kirsti Hole, Frydenberg

Aslaug Wigdal, Flattum
Randi Tandberg, Øst-Modum
Brit Bekken, Åmot
Randi Skretteberg, Geithus
Grete Wiger, Vikersund
Rolf Maaleng, Vikersund

Nykirke:

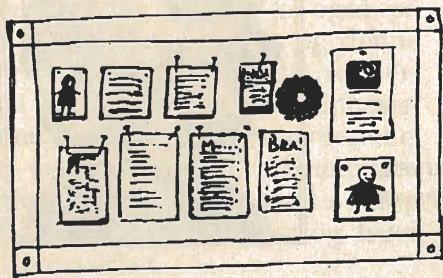
Sissel Holm Kopland,
Simostranda
Elsa Thomsen, Enger
Marit Baklid Haugen, Enger
Sigmund Mossige, Enger
Per Stedje, Buskerud
Kristian Solumshengslet,
Simostranda
Hilde Lobben, Enger
Guri Jensen, Buskerud
Else Marie Thorud, Bingen
Christian Tandberg, Simostranda

Ingrid Røste, Enger
Wenche Svendsen, Enger

Snarum:

Aslaug Jahr, Jelstad
Ann-Brit Rauland, Lofthus
Anne Hovland Sandum,
Svendsby
Godtfred Gubberud, Hole
Ingebjørg Hovde, Hovde
Eli Sund, Lofthus
Gunbjørg Gubberud, Hole
Jorun Fagernes, N.Snarum
Inger Øen Moviken, Svendsby
Gro Glømme, Hovde
Laila Holum Hansen, Bøen
Klara Hovde Bye, Hole
Laila Hvidsten Berger, Hovde
Gulbrand Næss, Hovde
Vera Helen Stake Hilsen, Lofthus

Oppslagstavla

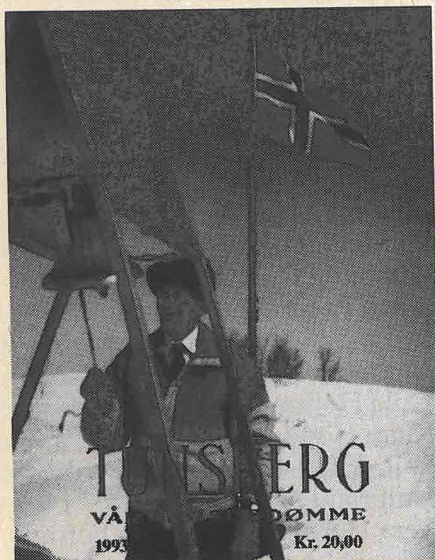

Hjelp jødene hjem!

Det blir fellesmøte i Heggen kirke 24 oktober i anledning aksjonen Hjelp jødene hjem. Kåre Kristiansen vil holde appell. Vi viser til nærmere kunngjøringer i lokalaviser og nærradio.

Jula nærmer seg

Det er jo lenge igjen til jul ennå. Men likevel vil vi allerede nå gjøre dere oppmerksom på den fine trykksak som dukker opp seint hver høst under navnet "Tunsberg, vårt bispedømme". Et skikkelig julehefte, med variert innhold. I år vil vi få høre om planene for 1000-årsjubileet for kristningen i Viken. Det skal feires i 1994. Vi ligger altså noen hakk foran Stiklestad her i området. Ellers kan vi lese om ei bakstekjerring fra Gol, en rakafisk-spesialist fra Uvdal, om en "tykk og flott" kateket-dame fra Drammen, om glade dager i Stavern, om det nye menighetsbygget i Tangen i Drammen osv osv. Heftet fås i bokhandlene, men kan også kjøpes fra prestekontoret.

Taize-gudstjenester

Det blir fortsatt Taize-gudstjenester i Olavskirken også i høst, med medvirkning av Olavskoret. Virkelig verdt å oppleve for de av dere som ennå ikke har hatt anledning til det. Merk av følgende datoer: torsdag 14. oktober, torsdag 11. november og torsdag 9. desember, alle ganger kl. 2000 i Olavskirken på Modum Bad.

Israelmisjon

Kretssekretær Frøysa vil delta ved gudstjenesten på Vikersund menighetssenter 31. oktober. Frøysa er ansatt i Buskerud og Vestfold krets av Israelmisjonen.

Magnolia Jazzband

Det blir konsert med Magnolia Jazzband i Olavskirken torsdag 28. oktober kl. 2000.

Åmot kapell i høst

Merk av følgende arrangementer som finner sted ut over høsten på Åmot Kapell:

Mandag 18. okt. kl. 1030

Hyggestunden

Onsdag 20. okt. kl. 1800

Sjømannsmisjonens PAKKE-FEST!

Onsdag 27. okt. kl. 1900

Misjonssambandsmøte

Tirsdag 9. nov. kl. 1900

Blå Kors-møte

Mandag 15. nov. kl. 1030

Hyggestunden

Onsdag 17. nov. kl. 1900

Indremisjonsmøte

Onsdag 24. nov. kl. 1900

Misjonssambandsmøte

Tirsdag 14. des. kl. 1900

Blå Kors-møte

Onsdag 15. des. kl. 1900

Indremisjonsmøte

Mandag 20. des. kl. 1030

Hyggestunden

Møteuke med Misjonssambandet

Det blir møteuke for Misjonssambandet i Åmot Kapell fra 2. til 14. november. Se nærmere kunngjøringer i lokalpressa.

Allehelgensmesse

Søndag 7. november vil vi bruke Egil Hovlands "Allehelgensmesse" ved høymessen i Heggen kirke. Dette er en messe som den kjente komponist og kirkemusiker Egil Hovland har laget, og man kan gå og oppleve den som en konsert. Men det er en ekte gudstjeneste med både preken og nattverd. Vi vil også minnes årets døde i Heggen sokn. Modum kammerkor og Aage Normann Eilertsen vil lede menigheten gjennom de musikalske ledd i Hovlands messe.

Liv Therkelsen

Liv Therkelsen har i lengre tid arbeidet som frivillig innen diakonien i Modum, og har hatt et relativt omfattende program hvor hun har reist rundt og besøkt særlig eldre mennesker. Fra i høst har arbeidssituasjonen hennes endret seg slik at hun nå gjør mer for færre, og altså har et mer konsentrert arbeid. Dette fører imidlertid til at hun ikke kan rekke rundt til så mange lenger. Dette til orientering.

Andreas Aase til minne

Andreas Aase døde 25 september og ble gravlagt på Åmot kirkegård 1 oktober. Aase var klokker ved Åmot kapell fra 1982 og ved Nykirke fra 1985. Han hadde begge stillingene inntil han sluttet i 1989.

Aase var fra Klepp på Jæren. Han og familien flytta til Modum i 1951. Aase drev gården Bakken på Vestre Spone. Aase fikk et gjennombrudd som kristen i 1957, og han fikk kall til å reise som forkynner for Misjonssambandet. Han har gjort et stort arbeid for Åmot kapell. En tid var han leder for kapellstyret.

Aase var en markant personlighet. Han var et varmhjertet medmenneske. Fred over minnet!

Menighetsweek-end 27.-29. aug. på Blestølen

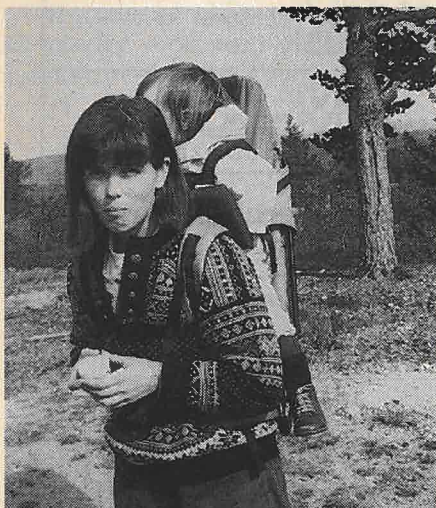
30 med på helga, og 30 ekstra på dagstur på søndag. Week-endkomitéens Trine Lise Ruud, Morten Bjørnstad og Viggo Emdal bør være fornøyd med en meget vellykket helg.

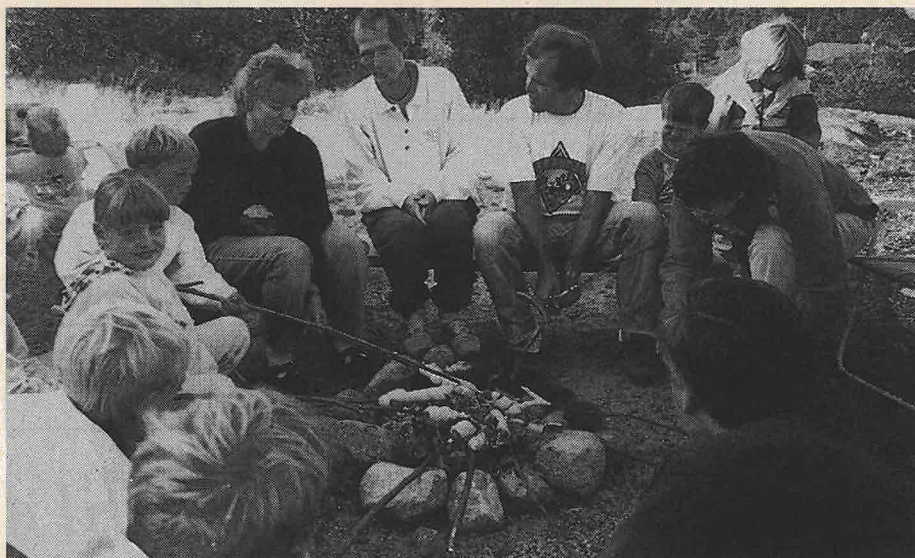
Marie Buxrud var en av de ca. 30 som var med bussen opp til gudstjenesten på søndag. Og Marie synes at det var trivelig at også fotografen var der.

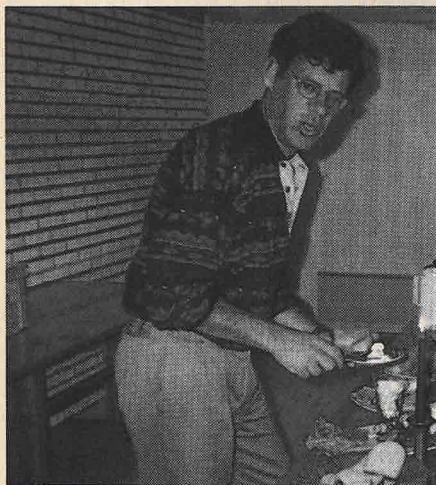
Stua på Blestølen ble ganske full da vi måtte flytte den planlagte friluftsgudstjenesten inn på grunn av regnvær.

Gro Fjelde Heimstad med veslejenten på ryggen, klar for naturstien på lørdag formiddag.

Lørdag ettermiddag var det steking av brød på pinne, anført av komitémedlemmene Morten Bjørnstad og Viggo Emdal. Fra venstre rundt bålet: Vidar og Sverre Bjørnstad, Marte Moviken, Tore Bjørnstad, Inger Moviken, Morten Bjørnstad, Viggo og Sigrun Emdal med tvillingene mellom seg, og Hermod Heimstad.

Lars Sørumshagen har alltid en hyggelig kommentar på lager og gjør selvfølgelig ingen unntak ved søndagsfrokosten.

Helga og Rolf Bårud har tatt fram nistekurven og nyter den sammen med Helga Skretteberg (til høyre).

 BENT STRÆDE AS Aut. rørlegger Sanitær-, varme- og oljefyringsanlegg 3370 Vikersund - Tlf. 32 78 75 03	 Vikersund FORBRUKSFØRENING	MODUM KOMMUNE
	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSENS efft. Kioskvarer & Blomster Tlf. 78 02 77. Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 78 51 00	Åmot Installasjon a/s Tlf.: 78 47 55 - Åmot	GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes - Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27
Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 78 79 11 - 3370 Vikersund	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND - TLF. 78 25 86	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf.: 78 24 00 Mobiltlf. 094-38 243 	 Wahls Tlf. 78 72 70 MØBELFORRETNING A/S	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. (03) 78 28 48 - Mobiltlf. 094-98 106	 Drammens Tidende Buskeruds Blad	 NYGÅRD SPORT 3340 ÅMOT - TLF. (03) 78 41 18
Vikersund apotek Tlf. 78 70 35	A.s Modumsrutene Øyaveien - 3370 Vikersund - Tlf. 03-78 74 08 Rute- og turkjøring	 RADIO MODUM Media med mening 3340 GEITHUS TELEFON 78 79 00 FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.5
Gullsmed Siv Asbjørnsen Strandgaten, 3340 Åmot • Tlf. 32 78 57 36	 Vikersund RAMMEVERKSTED ☎ 03 - 78 82 52	 BPE BYGDEPOSTEN VIKERSUND - TLF. 03-78 71 11
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07, Geithus	 FOTO OG FRIMERKER A.S. Tlf. 03 78 56 33 - ÅMOTSENTERET 11 02 08 00 - VIKERSUND	 MODUM MARKISESERVICE 3370 VIKERSUND - TLF. 78 80 79
	Frøyshov bok og papir Vikersund	Åmot Forbruksforening Åmot - Tlf. 78 43 20
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse	 GJENSIDIGE forsikring	 Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 03 78 79 77

– Fra moll er du kommet, til dur skal du bli!

Knut Nystedt i Olavskirken med uroppførelse av nytt korverk

Lørdag 9. og søndag 10. oktober hadde Modum besøk av en av Norges største korkomponister, Knut Nystedt, som kom og holdt seminar for Aage Norman Eilertsens kor, Modum Kammerkor og Vox Egeri.

Med seg i bagasjen hadde han en nyskrevet motett som var dedisert til Aage Norman og Modum Kammerkor, som en vennskaps-gest til Eilertsen som i 20 år sang under Nystedt i Det Norske Solistkor.

Søndag ble det nye korverket oppført under gudstjenesten i Olavskirken, sammen med andre ting som også var arrangert av han.

Under kirkekaffen på Sjelesorg-instituttet etter gudstjenesten ble Nystedt intervjuet, og han fortalte villig om sin kunstneriske løpebane. I 40 år jobbet han med Solistkoret. De turnerte i USA, Israel, Kina, Japan, Russland og flere andre land. Som er kuriositet nevnte han at han hadde hatt 70 konserter i USA.

Nystedt fortalte, at hans musikk alltid hentet kraft fra det positive, og var tuftet på lyset og den iboende positivitet. Lyset kom inn i verdensrommet, lyset fortrenger mørket, og det indre lys seirer til slutt. Hans komposisjoner som har et utfordrende tonespråk, er en lovsang, hvor tekst og toner henger nøye sammen. Hans gode venn Aage N. Eilertsen sa at

Nystedts komposisjoner best kunne karakteriseres som: – Fra moll er du kommet og til dur skal du bli.

Søndag kveld var det konsert i Olavskirken med Nystedt som dirigent, og programmet besto utelukkende av hans verker. Publikum fikk oppleve en stor kunstner i aksjon, som med smil i øyet dirigerte sine sangere, men som også med ydmykhet tok i mot den overveldende applaus fra publikum.

Sangerne, som denne helgen fikk oppleve hans kunstneriske evner på nært hold, fikk med seg noe av varig – og uforglemmelig verdi.

Anne Britt

I dag spør vi ...

– Jeg ville ikke kunne eksistere uten at jeg levde i pakt med naturen!

Navn: Tone Steinsvik

Alder: 52 år

Yrke: Kunstnerisk og daglig leder

Bosted: Morud i Modum

Familiesituasjon: Gift i 34 år, har en datter og 4 barnebarn!

Hva har gledet deg mest i det siste?

- At vi er ferdige med en vellykket sesong.

Hva provoserer deg deg mest for tiden?

- At menneskenes ondskap og dumskap aldri vil ta slutt – som i yttergrensene skaper Jugoslavia-tilstander – og som vi hver især må ta inn over oss i egen nærhet.

Politisk farge:

- Alle regnbuens farver.

Ditt syn på natur- og miljøvern?

- Jeg ville ikke kunne eksistere uten at jeg levde i pakt med naturen, særlig som et moderne menneske.

Gjør du noe for det i det daglige?

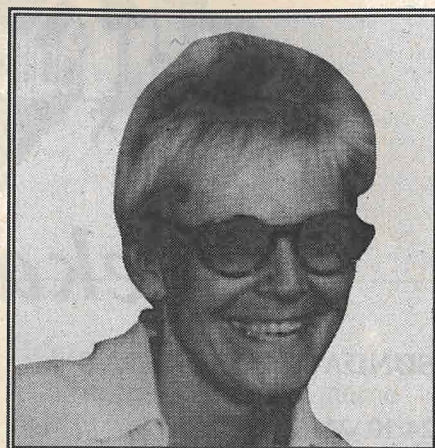
- Ja, mitt arbeide gjør at jeg daglig må tenke og ta avgjørelser omkring disse spørsmål.

Hvis du var ordfører for en dag i Modum, - hva ville du ha gjort?

- Tenkt meg om.

Fritidsinteresser:

- Barnebarna.

Sist leste bok: - Pippi.

Når gikk du i kirken sist? - 17. mai.

Ditt forhold til den kristne tro?

- En rettesnor for oss mennesker, for at vi skal kunne korrigere oss inn på de rette valg, på et medmenneskelig plan i livet.

Bibelordet:

«... men bjelken i ditt eget øye blir du ikke var»

• Oddbjørn Myklebust

Tankene går tilbake til dengang jeg var elev i en landsens todelt folkeskole med første, andre og tredje årstrinn i «første» klasse, og fjerde, femte, sjette og sjuende årstrinn i «andre» klasse. Dette skoleslaget kunne ha sine fordeler – elevene fikk i hvert fall repetert lærestoffet flere ganger gjennom skoletiden – men det hadde også den klare ulempen at de yngste ikke alltid skjønnte så mye av det de større elevene fikk forklart.

Vi hadde kristendom i første time – hver dag – og mye av det læreren gjennomgikk, skulle læres utenat, enten du var førsteklasing eller du tilhørte de eldste. Så en dag var vi kommet til Matt. 7.3:

«Hvorfor ser du splinten i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye blir du ikke var?»

Jeg tviler ikke på at læreren min forklarte innholdet i dette Jesu ord både godt og vel, men for meg, som var førsteklasing, ble bibelordet et problem.

– Splint er det samme som flis, sa læreren. Det var i og for seg greit nok og til å forstå. Jeg hadde hatt flis i fingeren flere ganger, og det var innmari vondt, husket jeg. Huttetu, tenk på den stakkaren som fikk flis i øyet! Jeg grøss ved tanken.

Men så kom det virkelig store problemet: «... bjelken i ditt eget øye ...» Jeg kikket forsiktig opp i taket der fire kraftige bjelker gikk langsetter hele klasserommet. Vi satt på tomannspulter dengang, og jeg lot blikket gli fra bjelkene i taket og ned til sidemannen, Nils. Rett nok skulle han ha plass til bare ei flis i øyet, men hva med

meg og bjelken? Jeg blunket et par ganger for om mulig å finne ut om øyet mitt kunne romme en aldri så liten bjelke, men jeg ble ikke nevneverdig klokere. Det virket som det var heller trangt om plassen.

Skoleklokka gjorde slutt på videre refleksjoner fra min side, men bjelken i øyet skulle komme til å følge meg ...

I mitt daglige samvær med medmennesker går tankene fra tid til annen tilbake til en kristendoms-tid i en landsens folkeskole – til en førsteklasing, ei flis og en bjelke ...

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

24/10 21.s.e.pinse

Mark 10,2-9
Heggen - Moviken
Åmot - Mamen
Snarum - Sund
Olavskirken - Eide

31/10 Bots- og bededag

Dan 9,15-19
Nykirke - Mamen
Vaaraan - Moviken
Vikersund - Sund og Frøysa
Olavskirken - Pettersen

7/11 Allehelgenssdag

Matt 5,1-12
Heggen - Mamen og Modum
kammerkor
Nykirke - Moviken
Snarum - Sund
Olavskirken kl 18 NB - Børresen
og Modum kammerkor

14/11 24.s.e.pinse

Matt 22,15-22
Heggen - Løvik
Vestre Spone - Mamen
Rud - Sund
Olavskirken - Børresen og Hille

21/11 Siste s. i kirkeåret

Åp 20,11-13
Gulsrud - Moviken
Åmot -
Vikersund - Løvik
Olavskirken - Eide

28/11 1.s.i advent

Luk 4,16-22a
Heggen - Mamen
Nykirke - Moviken
Snarum - Sund
Olavskirken - Pettersen

5/12 2.s.i advent

Luk 12,35-40
Heggen - Børresen
Vestre Spone - Moviken
Rud - Løvik
Olavskirken - Mamen

12/12 3.s.i advent

Matt 11,11-19
Nykirke - Sund
Snarum - Moviken
Vaaraan - Mamen
Olavskirken - Karen S. Solberg

19/12 4.s.i advent

Joh 3,26-30
Heggen - Sund
Åmot - Moviken
Eikvang - Mamen
Olavskirken - Pettersen

Gudstjenesten begynner kl 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Se også annonser i lokalavisene på lørdag.

Slekters gang

Døpte Heggen:

13/6 Mari Skalstad Syvertsen
29/8 Preben Wesetrud Huse (Rud)
5/9 Kenneth Øvereng Hansen
Caroline Ask
Anders Nes
12/9 Emilie Winge Ørjansen

Vigde Heggen:

18/9 Trym Ripe og Siv Randi
Hansen

Døde Heggen:

3/9 Sigmund Thon
8/9 Gunvor Reiersøl
Guri Scheen (Gulsrud)
21/9 Dorit Rudi Lund

Døde Snarum:

1/8: Harald Dokken
23/9: Ruth Aslaksby (V.Spone)
24/9: Ingrid Skinstad

Døpte Nykirke:

30/5 Ingrid Valvatne Sveen
Veronica Sorteberglien
Pedersen
27/6 Camilla Haviken
8/8 Camilla Ellingsen
22/8 Oda Vinje Larsen
5/9 Hedda Synnøve Tandberg
Birgith Øverby Terum
Karianne Austigard
Gulbrandsen
6/6 Bjørn Harald Silseth
27/6 Ole Kristian Wolfram
22/8 Gustav Mendonça Wikheim
Gøran Engen
12/9 Martin Ruud

Vigde Nykirke:

12/6 Svein Engan og Jane Nedberg
19/6 Morten Larsen og Anne
Andersen
24/7 Knut Håkon Berglia og Tone
Tandberg

Døde Nykirke:

21/5 Øyvind Valdemar
Emanuelsen (Åmot)
11/6 Gunnar Åby
22/7 Anders O. Skalstad (Åmot)
23/7 Gulbrand Solheim
4/8 Birger Folke Jacobsson
12/8 Sverre Markussen (Åmot)
24/8 Kristian Midtskogen (Åmot)
27/8 Kristian S. Warhuus (Åmot)
9/9 Egil Jørgensen (Åmot)
10/9 Kristian Kristiansmoen
(Bingen)